

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá konceptem distributivní spravedlnosti v kontextu zdravotnictví, který posuzuje z pohledu transplantační medicíny. Obor transplantologie se celosvětově potýká s problémem nedostatku zdrojů, na rozdíl od ostatních medicínských odvětví se zde nejedná o finanční zdroje, nýbrž o životně důležité orgány. Ty je třeba ospravedlnitelným způsobem rozdělit mezi mnohonásobně větší počet pacientů na čekacích listinách. Práce si klade za cíl představit různé přístupy k takovéto alokaci a posoudit je z hlediska práva a etiky. V první části práce je představen pojem distributivní spravedlnosti s důrazem na právo na zdravotní péči. Dále je již pozornost zaměřena na transplantační problematiku, přičemž je stručně popsána historie transplantačních aktivit a vývoj celospolečenského vnímání této metody. Etickému diskurzu a provázejícím sporným otázkám, především pak těm, které mají velký potenciál ovlivnit obecný nedostatek orgánů, je pak věnována další část práce. V následujících kapitolách je podrobněji popsána současná právní úprava transplantací, a to jak na mezinárodní, evropské a vnitrostátní úrovni. Ta tvoří právní rámec pro nastavení systému alokačních kritérií, na jejichž základě distribuce orgánů v praxi probíhá. Pro jejich posouzení je provedeno srovnání systému kritérií pro alokace ledviny v České republice se systémem Eurotransplantu. V závěru se práce věnuje dvěma příkladům vývoje transplantační medicíny – transplantaci dělohy a křížové výměně ledvin. Především druhá zmíněná metoda může mít při správném právním zakotvení na zvýšení počtu dostupných orgánů významný vliv.